

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: Увл-2/04
Бања Лука, 8.2.2006. године**

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Дарка Осмића, као председника вијећа, те Јанка Нинића, Стевана Савића, Петра Бајића и Војислава Димитријевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Снежане Црнојевић, у ствари заштите права зајамчених Уставом по приједлогу З. О. из Б. Л., ул. Ц. Л. (у даљем тексту: предлагач), против В. Б., председника суда и Г. П., судије суда Б. Л. (у вријеме подношења приједлога), одлучујући о захтјеву предлагача за ванредно преиспитивање пресуде овог суда број Уж-2/03 од 24.9.2003. године, у сједници вијећа одржаној дана 8.2.2006. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Захтјев се одбацује као недозвољен.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом одбијена је као неоснована жалба тужиоца против рјешења Округног суда Добој број У-37/02 од 13.12.2002. године, којим је одбијен његов приједлог за заштиту права зајамчених Уставом.

Захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде, поднесеним овом суду дана 4.12.2003. године, предлагач оспорава законитост те одлуке, као и напријед наведеног рјешења Округног суда Добој.

Одлучено је као у диспозитиву овог рјешења из слиједећих разлога:

О приједлогу за заштиту слобода и права зајамчених Уставом одлучује се по посебним одредбама Закона о управним споровима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 12/94 – у даљем тексту: ЗУС) тј. по одредбама члана 65. до 75. тога закона. А по тим одредбама, као једини правни лијек дозвољена је жалба против првостепеног рјешења и то у кратком року од три дана од његовог достављања (члан 73. став 1.), док против другостепене одлуке није предвиђено никакаво ванредно правно средство, па тако ни захтјев за ванредно преиспитивање правоснажне одлуке.

Сљедствено томе, захтјев предлагача у овој ствари указује се недозвољеним, па се као такав одбацује на основу одредаба члана 65., а уз сходну примјену одредаба члана 47. став 1. ЗУС-а.

На крају, и једна напомена: у побијаној одлуци постоје двије грешке, које нису од суштинског правног значаја. Прва, што у њеном уводном дијелу стоји да се она доноси "у управном спору", а не ради се о ствари из управног спора, већ о заштити права зајамчених Уставом, и друга, што је она погрешно означена као пресуда иако се првостепена одлука по оваквом приједлогу доноси у форми рјешења (члан 72. став 1. ЗУС-а), а у таквом случају и другостепена одлука, којом се одбија жалба странке против првостепеног рјешења редовно носи исти назив (дакле – рјешење).

Записничар
Црнојевић Снежана

Председник вијећа
Осмић Дарко

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарне
Амила Подрашчић